

Kotkad tapwad hãrgi.

Norwegi maas merre äres on nenda si-
red kottaskullid, kes inimetele palju kahjo
teggewad. Memmad lendawad merresse
ja teggewad endid mårjaks, ning lähwad
siis mårjast peast kiwvi-rihha ja liwa
sisse, aelwad selle sees keik omma sulled
ja tiwad liwa täis. Kui naad sedda on
teinud, siis lendawad ülles kõrgesse, ja hak-
kawad seält maddalamasse tullemä. Kui naad
ni maddalamasse sawad kui härja pea, siis lö-
wad omma tiwadega liwa ja kiwvi-rih-
ha hãrge filmi. Härjad kohlwad sest ja
hakkawad joosma; kottad löwad omma
tiwadega hãrge filmi pihta, nenda et här-
jad õige hulluste joosma hakkawad. Kot-
kad lähwad järrele ja peksiwad ikka tiwa-
dega hãrgele wasto filmi senni kui härjad
wimaks ärra nõrkewad ja paede peäle

mabha kulluwad, siis nõrkewad nende si-
mad peast wälja, ja teggewad neid siis üs-
na surnuks.

Amerika-ma karro tapminne.

Seäl Amerika-maas ellawad India-rah-
was. Nende karro tapminne on küll kanna,
agga seäl on julge süddamega ja wahwa mees-
ga mees-tarwis. Memmad tapwad neid sed-
da wiisi. Mees on hobbose selgas, ja muud
suremat riista ei õle temma käe, kui üks
penike nahk nõõr, ja aas otsas. Kui ta
karro näab, siis aiab ta hobbosega temma
peäle, ja kui karro sedda näab, et mees
tulleb, siis istub ta mabha, ja otab meest
tullemä, et ta tedda saaks ärra mur-
da. Agga mees ei holi sest, et karro küll
tedda otab; aiab temma jure, ja wiiskab